

"אידיום מיושלים"

עם רוב המדינות המערביות הנוטות ימינה. ניסיתי להסביר בספרי שאין לי ישראל שום אהבה מיוחדת לצבא הגרמני, יותר מאשר לצבא הרוסי או האמריקאי. הפיכתו של שני עם הערבים מכריחה אותנו לקחת נשק בכל מקום שאנחנו מוצאים אותו.

קיבלנו גם נשק מברית המועצות. במשך שלוש שנים היה לנו שיתוף פעולה מצויין עם סטאלין, מ-1947 עד 1950. לפני המית קפה הישראלית הגדולה ביותר (הכוונה ל- מיבצע נחשון, אפריל 1948) חיכינו, חברי ואני, שלושה ימים בנמל תל-אביב לבוא הרובים הצ'כיים. לפני שיצאו להתקיף את הערבים.

כיום המצב הוא כזה שהאמריקאים תומ

היתה לו הופעה נאה, ומפני שרצו להרחיק אותו מתפקידו הקודם. הוא היה טיפס מדי לעבודה ההיא. בישראל הוא לא כלום. שלחו אותו כשגריר ראשון לגרמניה בגלל הופע-תו היפה. לא רצו לשלוח מישהו שיזכיר קאריקטורה מן השטירמר.

הוא לא היה אפילו דיפלומט. מן הסתם לא ניהל בן-נתן מדיניות אחרת מכפי שהיה מנהל כל שגריר אחר ש- היה נשלח במקומו. אולם שגריר אחר לא היה אומר דברים מטופשים כאלה. רק כאשר פיססמתי בעיתון שלי מאמר בשם "הפרשה הטיפשית של ארתור היפה" — זהו הכינוי שלו בארץ — נודע לציבור בישראל על ה- תקרית שהתרחשו בגרמניה.

אבל מה שנשאר בזכרוננו של הקורא השימחי מכל העניין הזה

לידתו של ראיון

בשלושת החודשים האחרונים הוזמן אורי אבנר שלוש פעמים לאירופה, על-ידי אירגונים אירופיים בשש ארצות, בעיקבות פירסום ספרו שם. בני-קורים אלה העניק למעלה ממאה ראיונות לתחנות טלוויזיה ורדיו, לעיתונים ולשבועונים ברחבי אירופה, והופיע בשורה של ויכוחים פומביים עם אישים פלסטיניים וערבים אחרים.

החוץ בירושלים — שני פסוקים שהודפסו בעלון קטן של השמאל החדש בברלין המערבית. על כך הזעיק משרד-החוץ השבוע את הציבור, הרדיו והעיתונות.

תולדות הפסוקים האלה היא כדלהלן:

בעת אחד הוויכוחים הפומביים בין אורי אבנר ואישים ערביים בפאריס, ניגשה אליו ביטסה קלארספלד, צעירה שהיא דמות מרכזית בשמאל החדש הגרמני (ראה מיסגרת), וביקשה ל- שוחח עימו על היחסים בין ישראל והשמאל הגרמני.

השיחה נתקיימה למחרת היום, וארכה למעלה משעתיים. לא היה זה ראיון עיתונאי רגיל, אלא שי-חה חופשית שנגעה למכלול היח-סים בינינו ובין הנוער הגרמני. תפקידו העגום של אשר בן-נתן ב-קילקול היחסים בין נוער זה ובין ישראל נתעורר רק דרך אגב. אורי אבנר ראה את תפקידו ב-שיחה זו בשיכנוע השמאל החדש הגרמני שעליו לנטוש את תמיכתו החד-צדדית בתעמולת אירגוני-הפני-דאיון הפלסטיניים, המתכחשת ל-קיום ישראל, ולפתוח בפעולה מע-שית לכינון שלום בין מדינת-ישראל והעם הפלסטיני. תוך כדי כך מתח ביקורת חריפה על כמה ממעשי ה-שמאל החדש. בדבריו התאים אב-נר עזמו לעולם המושגים של ה-שמאל החדש הגרמני, כגון יחסו לגרמניה המזרחית, ולאישים שונים. מרבבות המילים של שיחה זו, שהוקלטה ברשם-קול, בחרה המ-ראיינת בקטעים קצרים בלבד ל-שם פירסום בעלון השמאל החדש בברלין, "אכטסרה". אך גם תמצית קצרה זו נותנת, פחות או יותר, מושג על כיוון השיחה.

משום-מה החליט מנכ"ל משרד-החוץ, גדעון רפאל, אחד האחראים העיקריים להתמוטטות ההסברה הישראלית באירופה, לעורר שער-רייה בעיקבות הקטע שבו הוזכר שמו של אשר בן-נתן, אף שזה כבר הוחלף בעת שנערך הראיון. השבוע השומע רפאל איומים סתומים, הודיע שבא אבן יפנה לנשיאות הכנסת, וכיוצא בזה.

כדי לתת לקורא את האפשרות לדון בעצמו על חומר-המריבה, מפרסם "העולם הזה" להלן את הראיון במלואו, כפי שפורסם מעל עמודי "אכטסרה", ללא שום השמטות או תוספות.

רגע אחרי הסטירה: קזינגר (שמאל) מגן על עצמו, ביאטה מעליו

כים בנו, והרוסים תומכים בערבים. כל עוד נמשכת המלחמה, התמיכה הזרה היא חיונית לגמרי.

בין קזינגר לבראנד

● **שאלה:** בעינינו, ישראל היא נציג תם הרשמית של שישה מיליון היהודים ש-נרצחו. לכן נדמה לנו שישראל פשוט מת-עלמת מן המוסר, כשהיא מתחננת על חסדיו של איש (הכוונה לקורט קזינגר), שידע היטב על השמדת היהודים, ושהיה סגן מנהל-מחלקה להסברת-חוקי של היטלר. המתים של אושוויץ מודים לכם על כך שאתם שומרים על יהודי ישראל מפני הש-מדה, אבל לא על כך שמדינת ישראל עושה פשרה מוסרית עם יורשי הנאצים. על-ידי כך מכתימה ישראל את עצמה כבעלת-ברית של הימין הגרמני, וכאוייבת אפ"ו.

● **אבנר:** הישראלים נחרדו, כשאדם בעל עבר נאצי הפך ראש ממשלת גרמניה המערבית. אדם כמו קזינגר לא יכול היה להעז לבוא לישראל. היו מסרבים אוטומטית לתת לו אשרת-כניסה לישראל. אבל רוב ה-ישראלים אומרים לעצמם: נכון, זה טראגי כשיש בגרמניה התפתחות ניאו-נאצית כזו, אבל כמו כל מדינה אחרת, עלינו לדאוג קודם כל להבטחת קיומנו הפיסי.

● **שאלה:** מה היתה התגובה בישר-במקור נאמר: הרוטיים.

הוא עצם העובדה הזאת: הנה השתיק בצעקות שגריר ישראל? ל. מי עשה זאת? קואליציה של אנשי "מצפן" וחסדי "אדיפתח". ועם אנשי "אדיפתח", הרוצים לחפל את מדינת-ישראל, משתף השמאל הגרמני פעולה. שיתוף-פעולה זה הוא המטביע את חות-מו על פרשה זו.

ואפילו אם השגריר תה נחשב לאידויט, הרי הוא מייצג בכל זאת את מדינת ישראל. ואל נשכח: זה קרה על אדמת גרמניה. לכן רואים בישראל את השמאל הגרמני בתור גוף התומך באל-פיתח.

● **שאלה:** מצד ממשלת ישראל, וגם מצד בן-נתן, ריתה קיימת הכוונה לתאר את אפ"ו כקבוצה המקיימת מגע הדוק עם אל-פיתח, כדי להשחיר את פניה בעיני ישר-אל וארצות אחרות. הרי זוהי תמיכה בקבו-צת קזינגר-שטראוס, התומכת בישראל וק מפני שישראל בעלת אוריינטציה ימנית.

● **אבנר:** כתבתי (בישראל) כמה מ-אמרים על כך שקל יותר להשיג דברים מאדם בעל עבר נאצי, מפני שישראל יכולה לתת לו תעודת-הכשר. זה נכון.

אין אהבה לימין

בגלל סיבות, ששורשיהן נעוצים בהיס-טוריה הרחוקה, יש לישראל כיום יחסים

ישראל, מבלי שיהיה לו המושג הקלוש ב-יתר על הגעשה אצלנו.

● **שאלה:** אבל בן-נתן הרי היתה ה-אפשרות, יותר מאשר לישראלים אחרים, לדעת שרק מינוע באפ"ו רואה את הבעיות בפשטות כזאת, עד כדי תמיכה לא-אסייג באל-פיתח.

כמה ימים לפני התקרית בפראנקפורט ובהאנובר (בהן הפריעו אנשי אפ"ו להופעת בן-נתן), אירגנתי בעצמי הפגנה נגד בן-נתן בפראריס, בשעת נאומו כאן. אמרתי לו שזה טפשי או בלתי-ישר להעליל עלילות על אפ"ו.

● **אבנר:** מה קוראים אצלנו בישר-אל בעיתונות? מה יודע הישראלי הממוצע על השמאל הגרמני?

התקריות שאירעו בעת הופעת בן-נתן ב-פראנקפורט ובהאמבורג זכו רק להד מועט בעיתוני ישראל. למי איכפת בישראל מה אומר אידיוט מושלם וידוע כמו בן-נתן על גרמניה? * שלחו אותו לגרמניה מפני ש-

* הכוונה לדבריו על השמאל החדש, או תו הגדיר בן-נתן כ"נאצי" ו"ניאו-נאצי".